Ostatnia wieczerza — pamiętamy o Jezusie

Miłość, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa • Łk 22:14–20

Myśl przewodnia

Wieczerza Pańska pomaga pamiętać o Jezusie i znaczeniu Jego życia.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Jezus jadł ostatni posiłek ze swoimi uczniami. Było to spotkanie związane z żydowskim świętem Paschy, przypominającym o wyjściu Izraelitów z Egiptu.

Jezus wziął chleb, podziękował Bogu i dał go uczniom. Powiedział, by czynili to na Jego pamiątkę.

Potem podał kielich i mówił o nowym przymierzu. Były to ważne słowa, ponieważ wkrótce miał umrzeć.

Podczas ostatniego posiłku Jezus powiedział uczniom słowa o pamięci i o przymierzu. Chrześcijanie obchodzą Wieczerzę Pańską, wspominając Jezusa. Podobnie jak w każdej wspólnocie, ważne jest tu dobre traktowanie innych. Nie zmuszamy nikogo do uczestnictwa; można pytać o znaczenie gestów i symboli.

Chrześcijanie wspominają Jezusa podczas Wieczerzy Pańskiej. Uczestniczą w niej zgodnie z zasadami swojej wspólnoty. Dzisiaj poznajemy opis biblijny i rozmawiamy o pamięci, wdzięczności i wierności.

Cele lekcji

- Nazywa chleb i kielich w opowiadaniu.
- Wiąże spotkanie z Paschą i pamięcią.
- Wie, że obrzędy religijne omawia się z rodzicami i prowadzącymi.
- Odpowiada na pytanie kontrolne: Dlaczego chleb w tej historii jest ważnym znakiem?

Przebieg zajęć

Pytanie otwierające — 4 min

Na początek pokaż bezpieczny rekwizyt i zapytaj o doświadczenie odpowiednie do wieku. Temat: Ostatnia wieczerza — pamiętamy o Jezusie. Nie proś o osobiste historie zagrożenia.

Lektura i opowieść biblijna — 7 min

Zapowiedz tekst: Łk 22:14–20. Jezus spożywa z uczniami uroczysty posiłek w kontekście Paschy, dzieli chleb i kielich oraz mówi o pamięci Jego osoby i o przymierzu. Przedstaw historię własnymi słowami; przy najmłodszych odczytaj 1–2 odpowiednie wersety i opowiedz resztę.

Zrozumienie tekstu — 7 min

Wspólnie odtwórzcie zdarzenia z Biblii. Podkreśl centralną myśl: Wieczerza Pańska pomaga pamiętać o Jezusie i znaczeniu Jego życia. Dostosuj język do wieku i wyjaśnij niezrozumiałe słowa.

Ćwiczenie i rozmowa — 8 min

Ćwiczenie: Dzieci dopasowują ilustracje do czterech zdań: Jezus spotyka uczniów, bierze chleb, dziękuje Bogu, mówi o pamięci. Rozmowa o rodzinnych sposobach pamiętania. Zwróć uwagę na prawo do dobrowolnego udziału.

Wniosek i zadanie rodzinne — 4 min

Na koniec zapytaj: Dlaczego Jezus mówił o pamięci? Przypomnij fragment Łk 22:14–20 i zachęć do rozmowy rodzinnej.

Ćwiczenie uzupełniające

Połącz słowa: chleb — pamięć; wspólny stół — szacunek.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Dlaczego Jezus mówił o pamięci?

Chciał, aby uczniowie pamiętali o Nim i o znaczeniu nadchodzących wydarzeń.

Z jakim świętem łączyła się wieczerza?

Szukamy odpowiedzi w podanym fragmencie Biblii, z uwzględnieniem kontekstu.

Jakie słowa Jezusa uważacie za ważne?

Wniosek powinien być uzasadniony tekstem i uwzględniać bezpieczeństwo oraz godność człowieka.

Dlaczego chleb w tej historii jest ważnym znakiem?

Jezus użył go, aby skierować uwagę uczniów na siebie i swoją ofiarę.

Pomoce dydaktyczne

• Biblia w przekładzie używanym przez prowadzącego

• karta pracy oznaczona identyfikatorem SM-G2-A-28

• ołówek, kredki lub kartka

• ilustracje lub papierowe rekwizyty do ćwiczenia

Wskazówki biblijne i wychowawcze

• Łk 22:14–20 osadza wieczerzę w kontekście Paschy; 1 Kor 11:17–22 pokazuje nadużycia we wspólnocie. W starszych grupach można wspomnieć o wariantach rękopiśmiennych Łk 22:19b–20 jako problemie krytyki tekstu. Nie nakłaniaj dzieci do udziału w obrzędzie ani nie wywieraj emocjonalnej presji.

• Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.

• Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.

• Łk 22:14–20 osadza ostatni posiłek Jezusa w kontekście Paschy. Jezus łączy chleb i kielich ze swoim ciałem oraz krwią przymierza.

• 1 Kor 11:23–26 to bardzo wczesne świadectwo tradycji Wieczerzy Pańskiej i jej związku z pamięcią śmierci Jezusa oraz oczekiwaniem Jego przyjścia.

• W chrześcijaństwie istnieją odmienne odczytania sposobu obecności Chrystusa i znaczenia znaków. W lekcji najpierw ustalamy, co mówią badane wersety, następnie odróżniamy wnioski wyznaniowe.

• O uczestnictwie w obrzędach decydują rodzice i zasady wspólnoty. W zajęciach dla dzieci korzystaj z obrazów lub pustych rekwizytów; nikogo nie nakłaniaj do spożywania chleba i napojów w ramach obrzędu.

• Dziecko może nie odpowiadać na pytania lub przerwać aktywność; nie stawiaj pytań o własne doświadczenia przemocy, śmierci czy żałoby.

• Łk 22:14–20 opisuje Wieczerzę w kontekście Paschy. W analizie znaczenia i praktyki wspólnoty zestaw ten opis z 1 Kor 11:23–29.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: Łk 22:14–20 osadza wieczerzę w kontekście Paschy; 1 Kor 11:17–22 pokazuje nadużycia we wspólnocie. W starszych grupach można wspomnieć o wariantach rękopiśmiennych Łk 22:19b–20 jako problemie krytyki tekstu. Nie nakłaniaj dzieci do udziału w obrzędzie ani nie wywieraj emocjonalnej presji.

Kontynuacja w domu

Zapytajcie, co w rodzinie oznacza pamiętanie o ważnym wydarzeniu.